

31.3.2015

Kantaverkon nimeämisehdotuksesta annetut lausunnot

1 Yleistä

Kantaverkon nimeämisehdotus julkaistiin 26.1.2015 ja se oli sidosryhmien lausuttavana 16.2.2015 asti. Lausuntoja annettiin kaikkiaan 16 kappaletta. Lausunnot on julkaistu Fingridin internet-sivuilla samassa paikassa kantaverkon nimeämispäätöksen kanssa.

Saadut lausunnot on käyty läpi nimeämispäätöksen valmistelussa. Lausunnot on joko huomioitu nimeämispäätöksessä tai niiden huomiotta jättäminen on keskeisimmiltä osin perusteltu jäljempänä olevissa kohdissa. Jokaista annettua lausuntoa ei ole kommentoitu erikseen vaan lausunnot on ryhmitelty eri asiakokonaisuuksien alle, koska sama asiasialtö toistuu monessa lausunnossa.

2 Viranomaisten lausunnot

Viranomaisten lausunnot on käsitelty omana ryhmänään, koska niissä on lausuttu laaja-alaisesti kantaverkon nimeämisestä.

2.1 Energiaviraston lausunto

Energiavirasto piti nimeämisesityksen rakennetta selkeänä kuvaamaan kantaverkon nimeämistä. Tämän perusteella kantaverkon nimeämispäätöksen muoto ja rakenne ovat nimeämispäätösehdotuksen mukaiset.

Energiavirasto toteaa lausunnossaan, että tuotantolaitoksen liittymisjohdossa ei voi olla tuotantoon liittymätöntä kulutusta. Tämän asian osalta viittaamme jäljempänä olevaan vastaukseemme liittyen voimajohtoon Ulvila - Meri-Pori, kohta 3.2.

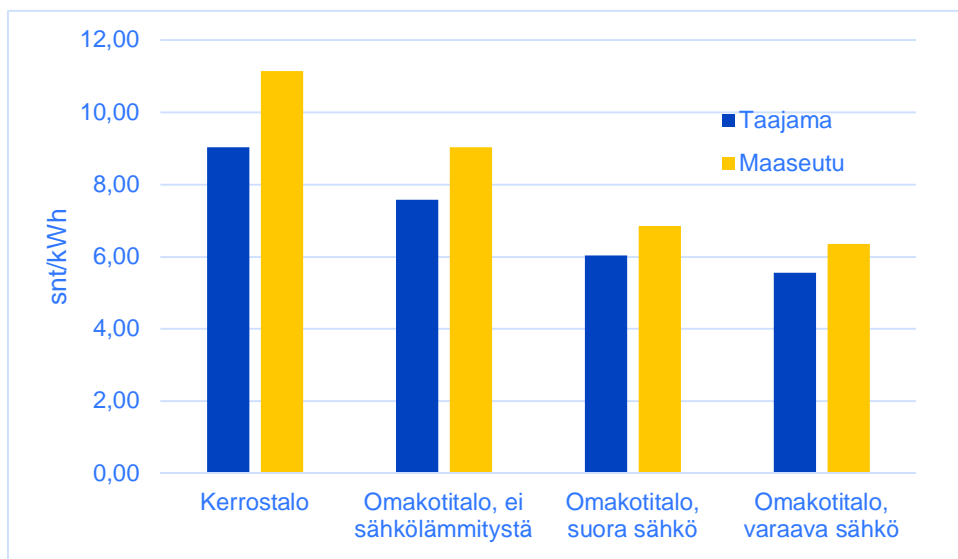
Energiavirasto viittaa lausunnossaan hallituksen esityksen 31§:n perusteluihin ja kirjoittaa perusteluissa yksiselitteisesti todetun, että *Kantaverkkoon eivät kuuluisi 110 kV johdot, jotka ovat säteittäisiä*. Kantaverkon nimeämispäätöksessä kantaverkkoon kuuluvat 110 kV johdot ovat lähtökohtaisesti rengaskäyttöisiä. Olemme kuitenkin päätöksessä nimenneet kantaverkkoon käyttövarmuus-kriteerin perusteella muutamia osan aikaa säteittäisesti käytettäviä 110 kV sähköjohtoja, joita tarvitaan varmistamaan alueellista tai sähköasemakohtaista toimitusvarmuutta verkon huoltojen aikaisissa keskeytystilanteissa tai häiriöiden vaikutusten eliminoimiseksi.

Energiavirasto samoin kuin Helen Sähköverkko Oy ja Vantaan Energia Sähköverkot Oy tuovat esille lausunnossaan, että sähkömarkkinalaissa tai sen esitoissa ei ole mainintaa *110 kV kaupunkiverkkojen rajaamisesta kantaverkon ulkopuolelle*. Kantaverkon nimeämisehdotuksessa ei ollut käyttötarkoituksen perusteella ajatus rajata kaupunkiverkkoja vaan sitä oli käytetty esimerkkinä havainnollistamaan paikallista jakelua palvelevasta rengaskäyttöisestä sähköverkosta. Tämä on korjattu nimeämispäätöksessä.

Energiaviraston mukaan valtakunnallisen kattavuuden näkökulmasta on tärkeää, että kantaverkon rajaus olisi asiakkaille riittävän tasapuolinen. Tarvittaessa kantaverkonhaltijan on perusteltava rahamääräisin mittarein, miten tasapuolisuus on kantaverkon nimeämisessä todettu. Rahamääräisiä mittareita ovat esittäneet myös Helen Sähköverkko Oy ja Vantaan Energia Sähköverkot Oy. Rahamääräisistä mittareista

31.3.2015

Fingrid on keskustellut Energiaviraston kanssa kantaverkon nimeämisen valmistelun yhteydessä. Rahamääräisten mittareiden määrittämisessä on varsin monta näkökulmaa ja lain perusteluissa tuodaan esille näkemys tarkastella tasapuolisuutta loppukäyttäjän kannalta. Kantaverkon nimeämispäätöksessä on pyritty arvioimaan valtakunnallista kattavuutta loppukäyttäjän kannalta käyttäen hyväksi Energiaviraston julkaisemaa tilastotietoa jakeluverkkojen siirtohinnoista. Käytetyn tilaston perusteella maaseutujakelussa siirtohinnot ovat keskimäärin noin viidenneksen korkeampia kuin taajamien siirtohinnot. Lisäksi sähkömarkkinalain vaatimukset jakelun käyttövarmuuden parantamisesta kohdistavat säävarman verkon aiheuttamat lisäkustannukset samoille maaseutujakelusta vastaaville yrityksille.

Kuva 1. Energiaviraston tilaston mukaiset loppukäyttäjän siirtohinnot 3/2015 eriteltynä taajama- ja maaseutujakeluun, hinnat sisältävät verot

Tämän perusteella kantaverkon valtakunnallisen kattavuuden tulisi olla laajempi näillä maaseutualueilla tai sitten kattavuutta tulisi supistaa taajama-alueilla, jolloin kantaverkon kattavuus pyrkisi tasoittamaan loppukäyttäjän siirtomaksuja, joskin varsin pieneltä osin.

Energiavirasto toteaa, että nimeämisehdotuksen muotoilusta ei voi olla varma, varmistetaanko yli 110 kV johdot n-1 -kriteerin täyttäväksi, kun se on teknistaloudellisesti ja käyttövarmuuden kannalta perusteltua. Kantaverkon nimeämispäätöksessä asiaa on tältä osin täsmennetty.

Pääkaupunkiseudun verkon osalta Energiavirasto kiirehtii alueen verkkoselvitystä ja edellyttää pääkaupunkiseudun kantaverkon nimeämisen muutosehdotusten esittämistä vuoden 2016 nimeämisuutosten yhteydessä. Muiden kuin Fingridin omistamia verkkoja Fingrid ei kuitenkaan voi esittää kantaverkkoonsa (katso tarkemmin perustelut jäljempänä kohdassa 3.1. ja Kantaverkon nimeämispäätös kohta 2), joten ennen kuin asiassa voidaan edetä, Fingrid odottaa, että Helsinki tekee omalta osaltaan tarvittavat päätökset pääkaupungin sähköntuotantoratkaisuista.

31.3.2015

2.2 Työ- ja elinkeinoministeriön lausunto

TEM esittää Fingridin tekävän kantaverkon nimeämispäätöksensä perustuen sähkömarkkinalakiin ja sen esitöihin sekä ottaen huomioon Energiaviraston kantaverkon nimeämistä laadittu ohje tulkinta-apuna, koska kantaverkon laissa oleva määritelmä on yleisluonteisuutensa vuoksi tulkinnanvarainen.

TEM:n mukaan kantaverkon palvelutason tulee olla riittävän tasapuolinen koko valtakunnan alueella. Tältä osin ministeriö toteaa, että nimeämisehdotuksessa valtakunnallinen kattavuus on otettu huomioon oikeasuuntaisesti verrattuna lainsäädännön valmistelun aikaisiin suunnitelmiin. Kantaverkon nimeämispäätöksessä on valtakunnallisen kattavuuden kriteeriä pyritty täsmentämään. Kantaverkon laajuutta ei ole muutettu kattavuuden osalta nimeämispäätöksessä.

3 Kantaverkon siirtopalveluasiakkaiden ja muiden sidosryhmien lausunnot

3.1 Verkon osien nimeäminen kantaverkoksi

Fingrid on kantaverkon nimeämispäätöksen kohdassa 2 selvittänyt kantaverkon nimeämispäätökseen liittyvää lainsäädäntöä. Sähkömarkkinalain 7 §:n mukaan Fingridin on omistettava kantaverkko ja lain 31§:n mukaan Fingrid nimeää kantaverkkonsa valvontakaudeksi. Näiden sääntöjen mukaan Fingrid ei voi nimetä kantaverkkoonsa muiden omistamia verkonosia, koska Fingrid ei omista niitä. Nimeämispäätöksen kohdassa 2 on tuotu esiin myös nimeämiseen liittyviä oikeudellisia ongelmia, jos Fingrid nimeäisi kantaverkkoonsa muiden omistamia verkonosia.

Asian periaatteellisen tärkeyden johdosta Fingrid ottaa kantaa lausunnoissa esitettyihin näkemyksiin muiden omistamien verkonosien kantaverkkoon kuulumisen osalta kuten 400 kV johto Ulvila - Meri-Pori ja pääkaupunkiseutu.

3.2 400 kV voimajohto Ulvila - Meri-Pori

400 kV voimajohdosta Ulvila - Meri-Pori annettiin lausunto tai se oli osana lausuntoa yhteensä kuuden toimijan taholta: Energiavirasto, Fortum Power and Heat Oy, Pori Energia Sähköverkot Oy, PVO-Alueverkot Oy, PVO-Lämpövoima Oy ja Teollisuuden Voima Oy. Näissä lausunnoissa tuotiin esille, että kyseinen johto tulisi nimetä kantaverkkoon.

Paikallisvoima ry esittää lausunnossaan *lain tulkinnan tarkistamista ja tarvittaessa lainsäädännön täsmentämistä siten, ettei kantaverkon laajuuteen voi vaikuttaa keinotekoisesti ja ettei kantaverkko laajene perusteettomasti.*

Itse kantaverkkoa koskevasta 31 §:stä ei saa vastausta siihen, mikä kyseessä olevan verkon luonne olisi. Lausunnonantajat ovat viitanneet sähkömarkkinalain perusteluissa esitettyihin yksittäisiin lauseisiin ja tehneet niistä johtopäätöksiä. Kuitenkin lain yksityiskohtaisissa perusteluissakin lähdetään siitä, että kantaverkko on lähtökohtaisesti rengaskäyttöinen verkko, jota kyseessä oleva johto ei ole, ja siitä, että liittymisjohto ei ole osa kantaverkkoa. Samoin yli 110 kV jännitettä edellyttävä sähkösiirto olisi lähtökohtaisesti kantaverkonhaltijan vastuulla, ellei kyse ole liittymisjohdosta.

31.3.2015

Energiavirasto toteaa lausunnossaan hallituksen esityksen perusteluihin viitaten, että liittymisjohdossa ei voi olla tuotantoon liittymätöntä kulutusta ja kahden verkonhaltijan välinen yhdysjohto ei olisi liittymisjohto. Edellä mainitut johtopäätökset Energiavirasto tekee liittymisjohdon määritelmän perusteluista. Fingridin käsityksen mukaan pelkästään liittymisjohdon määritelmästä ei voi tehdä lopullista johtopäätöstä johdon kantaverkkoon kuulumisen osalta.

Lisäksi Energiavirasto perustelee johdon kuulumista kantaverkkoon sen 400 kV jännitteen perusteella. Tässä yhteydessä Energiavirasto viittaa vuoden 1995 sähkömarkkinalain yksityiskohtaisiin perusteluihin. Fingridin perustajat, valtio, Pohjolan Voima Oy ja Imatran Voima Oy, ovat vuonna 1997 toteuttaneet kantaverkkokaupat sen käsityksen mukaisesti, joka tuolloin vallitsi kantaverkon laajuudesta. Tuolloin oli selvää, että Ulvila - Meri-Pori 400 kV johto ei kuulunut kantaverkkoon. Johdon käyttötarkoitus on säilynyt ennallaan vuoden 1997 jälkeen. Myöskään sähkömarkkinalain hallituksen esityksen vaikutusarvioinnissa ei katsottu kyseisen johdon kuuluvan niiden johtojen joukkoon, jotka luokiteltaisiin uuden kantaverkkomäärittelyn johdosta osaksi kantaverkkoa. Tämänkään johdosta ei olisi perusteltavissa Ulvila-Meri-Pori johdon kuulumista kantaverkkoon.

Kantaverkon määrittelyperusteita tulee tarkastella myös pitkällä aikavälillä. Voimajohdosta Ulvila - Meri-Pori puhuttaessa kyse ei ole pelkästään tästä yhdestä johdosta. Kyse on kaikista nykyisistä ja tulevista liittymisjohdoista, koska kantaverkon nimeämisen tulkinnan tulee olla johdonmukainen ja tasapuolinen kaikkien toiminnanharjoittajien kesken. Johtoon Ulvila - Meri-Pori liittyvä pieni kulutus ei edellytä yli 110 kV jännitteellä toimivan johtoyhteyden rakentamista, mikä lain perusteluissa on toisaalta edellytetty, jotta johto säteittäisenä yksittäisenä johtona kuuluisi kantaverkon kehittämisvelvollisuuden piiriin.

Energiaviraston edellä mainittu kannanotto johtaa siihen, että liittämällä liittymisjohtoon vähäinen kulutus tai antamalla liittymisjohdon päässä joku verkon osa (esimerkiksi alajännitepuolen kiskosto) verkkoluvallisen verkkoyhtiön hoidettavaksi, tulisi liittymisjohdosta kantaverkon johto ja kustannukset kaikkien kantaverkkopalveluiden käyttäjien maksettavaksi. Tällaisista uuden tulkinnan mukaisista kantaverkon johdoista on ollut jo keskustelua uusien liittyjien taholta. Mikäli tulkinnasta pidettäisiin johdonmukaisesti kiinni, Suomeen ei tulisi jatkossa yhtään yli 110 kV liittymisjohtoa ja nykyiset liittymisjohdot siirtyisivät kantaverkkoon. Kantaverkon kehittämiseen tulisi mukaan verkonkäyttäjien omat mahdollisuudet aikaansaada keinotekoisesti kantaverkkoon kuuluva (liittymis)johto. Mielestämme lain tarkoitus ei ole, että liittymisjohdon luonne voi muuttua sen seurauksena, kun liittymisjohdon loppupäähän tulee omistuksellinen muutos (verkkoyhtiö) tai liittymisjohtoon liittyy vähäinen kulutus. Mikään ei ole johdon osalta fyysisesti muuttunut kummassakaan tapauksessa. Kantaverkko on lähtökohtaisesti rengaskäyttöinen verkko ja nämä säteittäiset johdot eivät täytä kyseistä kriteeriä.

Voimajohtoa Ulvila - Meri-Pori tai muita vastaavia johtoja kuten Keminmaa - Sello emme katso kantaverkon kriteerit täyttäväksi edellä mainituista syistä.

31.3.2015

3.3 Kymenlaakson alue

Kymenlaakson alueen osalta annettiin neljä lausuntoa: Haminan Energia Oy, Kymenlaakson Sähköverkko Oy, Lappeenrannan Energiaverkot Oy ja Paikallisvoima ry. Lausuntojen keskeiset näkemykset ovat:

- Käyttötarkoituksen perusteella alueen verkon tulisi kuulua kantaverkkoon, koska alueelle on kaavailtu tuotanto- ja kulutuskeskittymiä (mm. tuulivoimaa) ja suunnitteilla on eriasteisia infrahankkeita.
- Valtakunnallisen kattavuuden perusteella alueen verkon tulisi kuulua kantaverkkoon, koska muuten alueen verkkokustannus kohdistuisi kyseisen alueen verkkoyhtiöiden maksettavaksi.
- Käyttövarmuuden osalta on tuotu esille Fingridin laiminlyöneen kehittämisveloitteensa, kun alueen verkkoa ei ole pidetty n-1 kriteerin täyttävänä.

Fingrid on kehittänyt Kymenlaakson verkkoa suunnitellusti valtakunnallisista ja maakunnallisista lähtökohdista. Alueella on toteutettu laajat kantaverkon investoinnit. Kymin 400/110 kV muuntoasema ja siihen liittyneet 400 kV ja 110 kV johtohankkeet ovat valmistuneet 2000-luvulla samoin kuin Yliskälän (Lappeenranta) muuntoaseman laajennukset sekä Yliskälän ja Imatran väliset verkkotäydennykset. Näiden kantaverkon vahvistusten seurauksena vanha siirtojohto Kyminlinnasta Imatralle on jäänyt paikalliseen jakelukäyttöön:

- Kyseessä olevien verkonosien käyttötarkoitus on muuttunut maakunnallisesta sähkön siirrosta paikalliseen jakelukäyttöön. Lisäksi on huomioitava, että nyt nimetään kantaverkon laajuus seuraavan tariffikauden alussa 1.1.2016. Jos suuret tuotanto- tai kulutuskeskittymät konkretisoituvat tulevaisuudessa, on verkkosuunnittelun avulla selvítettävä mikä on kyseiseen tilanteeseen teknistaloudellisesti järkevin verkkoratkaisu ja mikä vaikutus sillä on kantaverkon laajuuteen.
- Valtakunnallisen kattavuuden kannalta kantaverkon palvelutason tulee olla riittävän tasapuolinen. Kymenlaakson aluetta palvelevat kantaverkon sähköasemat ovat maantieteellisesti kohtuullisella etäisyydellä Kymissä, Kymenlinnassa, Pernoonkoskella ja Yliskälässä. Kattavuus-kriteerin perusteella kantaverkkoon nimettävät johdot tulee olla rengaskäyttöisiä. Energiaviraston ohjeen ja lausunnon perusteella *kantaverkkoon eivät kuuluisi 110 kV johdot, jotka ovat säteittäisiä*. Fingrid on nimennyt eräitä osan aikaa säteittäisesti käytettäviä 110 kV johtoja käyttövarmuuden perusteella kantaverkkoon. Kymenlaakson säteittäisesti käytettävillä johdoilla ei ole tätä kantaverkon käyttövarmuuden perustetta kantaverkkoon nimeämiseksi.
- Käyttövarmuuden kannalta Fingrid ei ole laiminlyönyt Kymenlaaksossa kehittämisveloitettaan, koska alueen verkkoa on kehitetty voimakkaasti valtakunnallisen ja alueellisen siirtotarpeen perusteella. On luonnollista, että tiettyjä kantaverkkokäytöstä pois jääviä verkon osia voidaan hyödyntää paikalliseen käyttöön. Vastaavasti jos tieverkoston kehittämisessä päädytään

31.3.2015

uuden runkotien rakentamiseen, ei vanhaa runkotietä paranneta rinnakkaiseksi runkotieksi vaan osia siitä voidaan käyttää paikallisteinä.

Sähkömarkkinalain perusteluissa esiintuotujen kriteerien mukaan Fingrid ei näe perustetta Kymenlaaksossa säteittäiseksi jääneiden johtojen nimeämiseen kantaverkkoon.

3.4 Pääkaupunkiseudun kantaverkko

Pääkaupunkiseudun verkkoon liittyen annettiin neljä lausuntoa: Caruna Espoo Oy, Energiavirasto, Helen Sähköverkko Oy/Vantaan Energia Sähköverkot Oy ja Paikallisvoima ry.

Caruna Espoo Oy toimii pääkaupunkiseudun läntisellä alueella Espoossa, Kauniaisissa ja Kirkkonummella. Caruna Espoo Oy toivoo, että heidät pidetään informoituna aluetta koskevista suunnitelmista ja heillä on vaikutusmahdollisuus heitä koskettaviin linjauksiin tarpeeksi varhaisessa vaiheessa päätöksentekoprosessia. Pääkaupunkiseudun verkkoratkaisut Fingrid ottaa huomioon Caruna Oy:n kanssa tehtävissä verkkosuunnitelmissa siltä osin, kun ne koskettavat läntistä pääkaupunkiseutua.

Energiavirasto kiirehtii pääkaupunkialueen verkkoselvitystä ja edellyttää pääkaupunkiseudun kantaverkon nimeämisen muutosehdotusten esittämistä vuoden 2016 nimeämismuutosten yhteydessä.

Paikallisvoima ry näkee, että pääkaupunkiseudun kantaverkon laajuutta tulisi supistaa siten, että pääkaupunkiseudun liittymäjohdot jäisivät kantaverkon ulkopuolelle. Helsingin verkko ei ole osa valtakunnallista kantaverkkoa, eikä tästä johtuen sen liittymäjohtoja tule myöskään Fingridin kantaverkkomaksujen kautta maksattaa koko muun Suomen sähkökäyttäjillä.

Helen Sähköverkko Oy ja Vantaan Energia Sähköverkot Oy tuovat esille lausunnossaan seuraavat keskeiset näkemykset:

- Käyttötarkoitus -kriteerin mukaisesti Fingrid ei ole nimennyt 110 kV kytkinlaitosten liittyviä rengaskäyttöisiä ja kantaverkon kanssa rinnankäyviä johtoja kantaverkkoon. Nämä kantaverkon asiakkaiden johdot hoitavat pääosan ajasta kantaverkon sähköaseman varmennustehtävää. Kaupunkiverkko terminä ei ole sähkömarkkinalain säädännön mukainen.
- Valtakunnallisen kattavuuden osalta on tuotu esille kantaverkkopalvelun tasapuolisuus ja arviointi rahamääräisillä mittareilla.
- Käyttövarmuuden osalta on tuotu esille yli 110 kV johtoyhteyksien varmentaminen suhteessa 110 kV rengaskäyttöisyyteen ja eri jännitetason toimitusvarmuuden epätasapuolisuus.
- Itäisen pääkaupunkiseudun osalta edellytetään nimeämispäätöksen tekemistä valvontajakson alun tilanteen mukaan ja kantaverkon laajuuden tarkistamista muutosten tapahtuessa.

31.3.2015

Kuten kohdassa 3.1. on todettu, Fingrid ei voi nimetä kantaverkkoonsa kuuluvaksi johtoa, jota se ei omista. Pyrimme kuitenkin alla vastaamaan asiasta esitettyihin kommentteihin. Itäisen pääkaupunkiseudun osalta Fingrid tuo esiin seuraavat seikat:

- Käyttötarkoituksen kannalta Helen Sähköverkko Oy:n ja Vantaan Energia Sähköverkot Oy:n kantaverkon rinnalla olevat 110 kV rengaskäyttöiset johdot ovat tällä hetkellä kantaverkon tukena Länsisalmen muunnon vikatilanteissa. Kyseisten yritysten kanssa on valmisteilla alueen verkkoselvitys, jossa keskeisenä kysymyksenä on Helsingin sähköntuotantoratkaisu. Ennen selvityksen valmistumista ei ole mielekästä tehdä kantaverkon rajausmuutoksia. Rajausmuutokset voidaan toteuttaa vasta, kun nähdään mitkä ovat eri osapuolten vastuut ja millaisella verkolla vastuut pystytään hoitamaan sekä mitkä verkon omistusmuutokset ovat tarpeen toteuttaa ennen alueen kantaverkon nimeämistä. Fingrid on tehnyt suunnitelman Länsisalmen sähköaseman laajentamisesta ja toisesta muunnosta. Näistä päätös on tehtävissä vuoden 2015 aikana siten, että investointi valmistuisi vuoden 2017 aikana. Nimeämispäätöstä täydennetään, kun ratkaisu on sovittu.

Kaupunkiverkon käsitettä on käsitelty Energiaviraston lausunnon yhteydessä kohdassa 2.1 ja asia on korjattu nimeämispäätöksessä.

- Valtakunnalliseen kattavuuteen liittyviin rahamääräisiin mittareihin on vastattu Energiaviraston lausunnon yhteydessä kohdassa 2.1.
- Yli 110 kV yksittäinen säteittäinen yhteys on lain perusteluissa asetettu kantaverkonhaltijan kehittämisveloitteeseen kuuluvaksi, ellei se ole liittymisjohto. Tällainen säteittäinen yhteys on poikkeuksellinen ja kantaverkon osalta sähkömarkkinalain perustelujen mukainen.

3.5 Voimajohto Lieto - Huhkola

Turku Energia Sähköverkot Oy on lausunnossaan esittänyt, että voimajohdolle Lieto - Huhkola tulisi esittää tarkemmat perustelut, miksi johtoa ei ole nimetty kantaverkkoon.

Fingrid on täydentänyt nimeämispäätöstä tältä osin.

3.6 Keljon sähköasema Jyväskylässä

JE-Siirto Oy tuo esille lausunnossaan, että Keljon sähköasema on yhteisomistuksessa ja kun Fingrid rakentaa uuden Jyväskylän sähköaseman vuonna 2018, jää Keljon sähköasema JE-Siirto Oy:n omistukseen.

Fingrid on nimennyt kantaverkon Jyväskylässä nykyisessä laajuudessaan. Nimeämispäätöksessä on mainittu myös ne sähköasemat, jotka Fingrid omistaa osittain tai joissa on aiemman lain aikana sovittuja kantaverkon käytössä olevia käyttöoikeuskenttiä. Keljon sähköaseman ja siihen liittyvän verkon osalta nimeämispäätöstä tarkistetaan verkkohankkeiden valmistumisten mukaisesti.

31.3.2015

3.7 Kantaverkon kattavuus

Caruna Oy on lausunnossaan tuonut esille valmiutensa neuvotella verkkoalueellaan olevien kantaverkkojohtojen omistuksesta siinä määrin kuin niillä olisi merkitystä Caruna Oy:n nykyisen alueverkon käyttövarmuuden ja kehittämisen kannalta. Caruna Oy nostaa esille johdot Salo - Kemiö - Karjaa - Inkoo ja Melo - Rännäri - Seinäjoki sekä niihin liittyvät sähköasemat.

Fingrid on nimennyt edellä mainitut voimajohdot ja sähköasemat kantaverkkoon lähinnä valtakunnallisen kattavuuden perusteella. Lisäksi Fingridin tulee huomioida paikallisten sähkökäyttäjien tasapuolinen kohtelu. Fingrid tekee säännönmukaisesti alueellisia verkkoselvityksiä siirtopalvelun asiakkaiden kanssa. Mikäli verkkoselvityksissä osoittautuu kokonaisuuden kannalta ja teknistaloudellisesti järkevimmäksi kehittää sähköverkkoa siten, että kantaverkon ja suurjännitteisen jakeluverkon välistä rajausta on kannattavaa tarkentaa, niin se voidaan toteuttaa valvontajakoittain tai tarvittaessa myös vuosittain.

Liitteet Nimeämispäätöksestä annetut lausunnot, julkaistu erikseen